

at det er rigtigt —, men jeg ved bestemt, at en Mand, som er min Nabo, er flyttet bort fra Kommunen for at sætte sine Børn i Skole i Herning, skønt han har sit Erhverv i Hammerum og maa tage derhen og gøre sit Arbejde, naar han ikke er paa Rejse, og hjem igen med Toget for at spise sin Middagsmad. Dette Forhold er saa grelt, at jeg synes, jeg ikke har Lov til at tie dermed ved en Lejlighed som denne.

For øvrigt er der flere Forhold, jeg hverken kan eller vil drage frem ved denne Lejlighed. Der er sket dette, at Læreren har faaet en Tilrettevisning fra Skoledirektionen. Men Faktum er, at han sidder i sit Embede og sin Gerning. Jeg bør dog endnu gøre opmærksom paa, at første Gang der var Møde om Sagen i Skoledirektionen, var alle enige om at tilraade vedkommende Lærer at søge sin Afsked, idet man havde en Forstaaelse af, at Befolkningen var bedre tjent med at være af med ham. Dette blev saa meddelt Læreren, men han svarede: nej, det vilde han ikke. Efter nogle Overvejelser meddelte han Præsten, at han alligevel agtede at søge sin Afsked til 1. September forrige Aar, og man troede saa at have faaet en jævn og tilfredsstillende Løsning paa Spørgsmaalet — ogsaa den for Læreren selv tjenligste Løsning. Hvad der saa har bevirket, at han forandrede Beslutning, kan jeg ikke udtale noget bestemt om. Noget maa der være sket, thi inden han fik sin Afsked, tog han Ansøgningen tilbage, og han fik saaledes ikke sin Afsked. Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) siger, at saadanne Forældre kan oprette Friskole. Det kan de maaske gøre, men derved er dog det at bemærke, at kun Mindsteparten af Forældrene har Evne til at bære Udgiften ved at have Børn i Friskole. Det bliver de faa mere velstillede, der maa bære Byrden. De Forældre, her er Tale om, har nu taget de 17 Børn ud og lader dem undervise privat, men foreløbig er det dog i Haabet om en Ordning, hvorved de kunde faa en ny Lærer, der var tilfredsstillende, og kunde lade deres Børn undervise i Kommunens velindrettede og ellers dygtig ledede Skole. Jeg har ment det berettiget, ja endog anset det for min Pligt, at drage denne Sag frem ved nogle faa Bemærkninger, for at ogsaa denne Side af Sagen kunde blive taget op til Overvejelse af Udvalget saavel som af den højtærede Minister — denne er jo for Resten kendt med Sagen.

For øvrigt er jeg i Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal søge i denne Samling at

naa et Resultat af dette Lovforslag eller ikke, nærmest af den Opfattelse, at vi, hvis vi ikke nu kan naa et godt Resultat, hellere bør vente. Jeg kan ikke se, der sker nogen særlig Skade derved, og jeg tror, det er bedre end at risikere at faa en forjasket Afgørelse, saa man igen inden ret længe skal til at lave om paa Loven. Jeg kan godt anbefale Lovforslagets Fremme, men jeg tror, som sagt, at Sagen selv er bedre tjent med at vente — der vil jo i næste Samling forholdsvis hurtig kunne naas en saglig, velbegrunnet Afgørelse paa alle Punkter, særlig dem, som jeg her har tilladt mig at dvæle ved — end at presses igennem i de faa Dage, vi har tilbage af Samlingen.

Jørgen Jensen: Jeg ønsker blot overfor det ærede Medlem for Odense Amt 2den Valgkreds (H. L. Møller) at gøre den Bemærkning, at han vistnok lægger lidt mere ind i Landstingets Venstres Stilling til Lovforslaget, end han har Lov til. Jeg tillader mig i dets Tilslutning at se mere et Ønske om at faa Sagen løst gennem Behandling i et Fællesudvalg end en positiv Tilslutning til Lovforslagets Enkeltheder.

Det var vist en Fejlhuskning af det ærede Medlem (H. L. Møller), naar han betegnede Venstres Ordfører i Landstinget som Venstres første Kultusminister. Det var som bekendt dette høje Tings højtærede Formand.

Naar jeg bad om Ordet, var det dog nærmest for at yde det ærede Medlem (H. L. Møller) min Anerkendelse af hans Udtalelser om Afskedigelsesparagraffen. Det ærede Medlem sagde nemlig, at han havde undersøgt de foreliggende Tilfælde og egentlig ikke fundet, at der var sket Uret i noget af dem. Dette er en Udtalelse, som jeg sætter meget stor Pris paa, og som jeg yder det ærede Medlem min Anerkendelse for, thi det er mit og sikkert ogsaa Tingets Ønske, at der ikke skulde ske Uret i noget Tilfælde.

H. L. Møller: Jeg skal straks indrømme, at det var en Fejlhuskning, naar jeg betegnede den paagældende Landstingsmand som Venstres første Kultusminister. Det er naturligvis Venstres anden Kultusminister, jeg har tænkt paa.

Hvad angaar Landstingsvenstres Stilling til Landstingsflertallets Ændringer, er jeg kun i Stand til at dømme efter den rent ydre Kendsgerning, at 3 af Landstingsvenstres Udvalgsmedlemmer helt igennem er gaaet med det konservative Flertal. Dersom det ærede Medlem (Jørgen Jensen) er i Besiddelse af en bedre Viden om disse tre